

[Carsten Andersen]

I SF ved vi godt, at dette forslag ikke kun er et praktisk, administrativt og teknisk forslag, der ordner ligestillingen på arbejdspladserne ved separate omklædningsrum og toiletforhold. Forslaget er et angreb på den traditionelle pigeopdragelse, og det er et angreb på den frie markedsdannelse, der er i forbindelse med kvinders og pigers adgang til arbejdspladserne og til arbejdsmarkedet. Det er pudsigt nok, at det ikke har forvoldt særlig mange problemer at skabe accept af, at mænd bliver sygeplejersker, vuggestuemedarbejdere eller pædagoger, medens mange stadig studser over en kvindelig murer eller en kvindelig smed.

Det er en kulturomvæltning, som vi her fra folketinget må støtte, og vi må trods ønsket om ligestilling i første omgang give kvinderne en positiv særbehandling. De unge kvinder, der har mod til at gøre op med kulturbarrierne, skal selvfølgelig støttes, dels ved at det sikres, at så godt som halvdelen af eleverne på erhvervsskolerne er kvinder, dels ved at der er kvindelige vejledere og kvindelige lærere på skolerne. Undervisningen må også tilrettelægges på en sådan måde, at man tager højde for de miljøbarrierer, som pigeopdragelsen sætter for de kvinder, der søger ind på de traditionelle mandefag.

Poulsgaard (FP):

Nu har SF da stof til at fylde avisen med nogle dage, for nu har vi beskæftiget os med SF hele eftermiddagen. SF har som det eneste parti indført kønskvotering ved opstillingen, og så er alle andre partier selvfølgelig nogle fjolser, når de ikke gør det samme. Jeg fatter simpelt hen ikke, at hr. Carsten Andersen kan stå her og sige, at det er ligeberettigelse, og det sagde han faktisk. Det er kønskvotering, og det er kvotaordning, som hr. Tørnæs så glimrende omtalte.

Jeg vil ikke spille mere tid på dette beslutningsforslag. Vi kan ikke støtte det.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg vil indlede med at sige, at jeg gerne vil spille noget tid på det, for jeg synes nemlig ikke, det er spild af tid. Kvinders erhvervsvalg er meget snævert. Ser man på kønsfordelingen inden for 300 erhverv, viser det sig, at kvinderne stort set optræder inden for 25. Det meget snævre erhvervsvalg kombineret

med den borgerlige og såmænd også den tidligere socialdemokratiske regerings nedskæringspolitik specielt inden for social-, sundheds- og uddannelsesområdet er hovedårsagen til den katastrofalt galoperende kvindearbejdsløshed, jeg talte om før.

SFs forslag sikrer såmænd blot, at de kvinder, som har mod, energi og overskud til at vælge en for en kvinde utraditionel uddannelse, også sikres ret til at komme ind på EFGs basisår. Det er såmænd det hele, det handler om. Her vil jeg igen minde om, at de argumenter, jeg har måttet høre, lige siden jeg kom herind, når venstrefløjen fremsatte noget, nemlig at det kostede, og det kostede, og det kostede, er glemt nu. Nu hedder det bare, at noget så irrelevant som et køn ikke skal sikre kvinder en fortrinsstilling. Men kvinder er ikke ligestillede i dette samfund, og derfor må kvinder have nogle fortrin, før vi overhovedet kan begynde at tale om en reel kvindefrigørelse.

Jeg vil ikke trætte forsamlingen med at gentage de tal, som viser, hvor utrolig få det overhovedet handler om. Jeg håber, hr. Helge Adam Møller går hjem og ser grundigt på dem og lærer dem udenad. Det er meget små mængder, det drejer sig om, og ethvert mandeargument fra den progressive del af arbejderklassen om, at kvinders fortrinset vil splitte arbejderklassen, bliver på baggrund af de ekstremt små procenter fuldkommen latterligt. Også enhver borgerlig bagatellisering i retning af, at dette her bare er et eller andet fra venstrefløjen, gør de små tal, jeg nævnte, endnu mere latterlige.

Men dertil kommer, at det ikke er nok, som det er blevet sagt, at få kvinderne ind på basisåret, for efter basisåret står praktikpladsmangelen som et truende spøgelse. Og her vil jeg gå så vidt som til at sige, at alle de piger, der har fået et basisår inden for en utraditionel uddannelse – som smed, tømrer, eller hvad det måtte være – forlods skal sikres en praktikplads, idet jeg igen minder om de meget små størrelser, da jeg håber, at forvisningen om, at der venter en praktikplads bagefter, vil få flere kvinder til at gå ind i mandefagene.

SFs forslag kan man sige kryber lidt rundt omkring praktikpladsproblemet. Der tales om styring og koordinering, men det, det dybest set handler om, er jo arbejdsgivernes ret til at lede og fordele arbejdet, og hvordan